

FÖRSVARSAADVOKATERNA

STOCKHOLM

Till
Högsta domstolen

ÖVERKLAGANDE

KLAGANDE

Andreas Niklasson, 830221-0078
c/o Advokaten Johan Eriksson
Adress se nedan

OMBUD OCH OFFENTLIG FÖRSVARARE

Advokaten Johan Eriksson
Box 12107
102 23 Stockholm

MOTPART

Kammaråklagarna
Karin Bergstrand
Hans-Jörgen Hanström
Chatrine Rudström
Åklagarmyndigheten
Internationella åklagarkammaren i Sthlm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätts beslut av den 21 november 2013
i mål nr B 2856-13

SAKEN

Försök till grovt narkotikabrott och försök till
grov narkotikasmuggling; *nu fråga om hinder för
huvudförhandling*

ADVOKAT: JOHAN ERIKSSON CLEA SANGBORN BJÖRN SANDIN TOBIAS FÄLTH JOHAN ÅKERMARK JENS LAPIDUS
LINA HOLMGREN MIKAEL FREDBLAD PEHR AMRÉN SIMON BERGSTRÖM
BITRÄDANDE JURIST: ROBIN SÖDER ANNA AHLÉNUS CAMILLA LIND

INFO@FORSVAR.SE
HANTVERKARGATAN 78 Box 12107 102 23 Stockholm
TELEFON: 08-545 701 30 FAX: 08-545 701 39 Org.Nr 969682-9994

YRKANDE

I egenskap av ombud och offentlig försvarare för Andreas Niklasson får jag härmed överklaga Svea hovrätts rubricerade beslut och därvid yrka att Högsta domstolen efter meddelat prövningstillstånd och med ändring av hovrättens beslut bestämmer att det föreligger hinder att inleda huvudförhandlingen såvitt avser åp 4 till dess att förundersökningen i nedanstående avseenden avslutats och redovisats för försvaret.

BAKGRUND

Andreas Niklasson dömdes av Stockholms tingsrätt den 8 mars 2013 för försök till grovt narkotikabrott samt försök till grov narkotikasmuggling. Påföljden bestämdes till fängelse i åtta år.

Tingsrättens dom har överklagats av såväl Andreas Niklasson som åklagaren.

Andreas Niklasson yrkar i hovrätten att han helt skall frikännas från ansvar och åklagaren yrkar straffskärpning.

I Andreas Niklassons överklagande gjorde han även gällande att det förekommit rättegångsfel i tingsrätten och att tingsrättens dom till följd härav skulle undanröjas och målet återförvisas till tingsrätten för förnyad prövning.

Andreas Niklasson hävdade därvid bl a att det var fel att på åklagarens begäran avvisa ett vittne som agerat kontaktperson mellan svensk polis och den amerikanska polisorganisationen DEA.

Vidare hävdade Andreas Niklasson att det var fel av tingsrätten att inte ens pröva ett yrkande att få höra ett vittne, Anthony Knowles. Det kan här särskilt nämnas att i en förundersökning som inleddes vid Riksenheten för polismål förhöordes den person som ovan benämns kontaktperson mellan svensk polis och DEA. Därvid framkom att hon hade viktig information att lämna som dessutom var känd för åklagaren.

I beslut av den 19 april 2013 (se bilaga) meddelade hovrätten att båda de ovan angivna förhållandena utgjorde rättegångsfel. Båda rättegångsfelen ansågs dessutom ha kunnat påverka målets utgång. Vid en samlad bedömning kom hovrätten fram till att felen kunde läkas i hovrätten och återförvisade därför inte målet till förnyad prövning i tingsrätten.

Förhandlingen som i dess helhet omfattar 11 åtalpunkter har pågått i hovrätten sedan den 15 maj i år. Sedan hovrätten försatt Andreas Niklasson på fri fot med anmälningsskyldighet och reseförbud är i dag två av de tilltalade häktade i målet. Det som återstår av huvudförhandlingen är i princip att behandla åtalpunkten som gäller försök till grovt narkotikabrott och försök till grov narkotikasmuggling 2009 (åp 4) samt att därefter slutföra målet. Enligt den huvudförhandlingsplans om gäller idag skall huvudförhandlingen återupptagas den 8 januari och slutföras någon gång i slutet av mars.

Som en ytterligare bakgrund kan sägas att enl den ursprungliga huvudförhandlingsplanen skulle huvudförhandlingen såvitt avser åp 4 ha inletts med åklagarnas sakframställning den 4 oktober 2013. Samtliga tilltalade under åp 4 anmälde emellertid hinder för att inleda åp 4 och gjorde därvid gällande att en rad förundersökningsåtgärder måste slutföras och redovisas innan behandlingen av åtalspunkten inleds. I beslut samma dag meddelade hovrätten att det förelåg hinder mot att behandla åp 4 med följande motivering:

"Enligt hovrätten talar övervägande skäl för att det är lämpligt att avvakta behandlingen av åtalspunkten 4 och i stället – vid tidpunkt som hovrätten återkommer till – behandla åtalspunkten 5."

När hovrätten på nytt den 20 november skulle återupptaga förhandlingen rörande åp 4 anmälde samtliga försvarare på nytt hinder. Enligt hovrättens protokoll anfördes parterna följande som skäl för att det förelåg hinder att ens inleda huvudförhandlingen såvitt avsåg åp 4.

Johan Eriksson för Andreas Niklasson:

"Det föreligger hinder mot att påbörja åp 4 så länge begärda kompletteringar av förundersökningen inte har genomförts. Detta gäller framför allt de delar som gäller åtgärder i USA enl åklagarnas redovisning i ab 713. Andreas Niklasson är dömd i tingsrätten för att 2009 ha koordinerat ett misslyckat försök till att smugla narkotika som förvärvats från bröderna Baez. Bröderna Baez uppgifter angående detta är därför av avgörande betydelse i målet. Detsamma gäller de uppgifter som kan lämnas av José Becerra och José Lopesierra. Även Timothy Morans uppgifter är av stor betydelse då denne samarbetat med svensk polis i utredningen. Vad gäller Anthony Knowles så skall denne enligt Drug Enforcement Administration (DEA) ha befunnit sig ombord på segelbåten tillsammans med Mauritz Andersson under det misslyckade smugglingsförsöket 2009 och kan därför antas ha betydelsefulla uppgifter att lämna. För att Andreas Niklasson skall få en rättssäker prövning krävs att dessa förundersökningsåtgärder genomförs innan förhandlingen avseende åtalspunkten 4 påbörjas."

Martin Cullberg anför för Mauritz Anderssons räkning:

"Han ansluter sig till vad Johan Eriksson framfört. Han tillägger att det inte är lämpligt att bedriva förundersökning under pågående rättegång i hovrätten. Vidare är det inte förenligt med Europakonventionen att försvaret inte får tillräcklig tid på sig att inför förhandlingen bemöta de nya uppgifter som kan framkomma genom planerade förundersökningsåtgärder."

Thomas Martinson anför för Jonas Falks räkning:

"Han ansluter sig till vad Johan Eriksson och Martin Cullberg framfört. Han tillägger att Jonas Falk pekas ut som den som skall ha förvärvat narkotika från bröderna Baez, vilket är just det som bröderna skall höras om."

Martin Särman anför för Tony Edlunds räkning:

"Han ansluter sig till vad Johan Eriksson och Martin Cullberg framfört. Han tillägger att han inte kan hålla någon sakframställning innan aktuella förundersökningsåtgärder har genomförts."

Åklagarna som motsätter sig att det föreligger hinder anför följande:

"Det föreligger inte hinder för att påbörja förhandlingen avseende åtalspunkten 4. De argument som framförts från försvaret tar framförallt sikte på möjligheterna att slutligt avgöra målet, inte att påbörja förhandlingen i aktuell del. Det kan naturligtvis bli aktuellt att hålla kompletterande sakframställningar för det fall nya uppgifter skulle framkomma."

Den 21 november meddelade hovrätten beslut att det inte fanns hinder mot att påbörja förhandlingen rörande åtalspunkten 4.

Efter att missnöje anmälts mot hovrättens beslut förklarade hovrätten målet vilande till dess att överklagandet har prövats.

Frågan för Högsta domstolens prövning är således om huvudförhandlingen kan inledas innan utestående kompletteringar av förundersökningen har slutförts och delgivits försvaret.

HOVRÄTTENS PRÖVNING I SAK

Sammanfattningsvis har tingsrätten funnit att Jonas Falk, Andreas Niklasson och Mauritz Andersson under tiden januari till augusti månad 2009 på olika platser i Colombia, Karibien, Spanien och Sverige gemensamt och i samförstånd, med Jonas Falk som huvudman, Andreas Niklasson som koordinator och Mauritz Andersson som transportör, försökt att i överlåtelsesyfte förvärva eller anskaffa samt transportera 713 kg kokain.

Försöket avbröts eftersom den båt som skulle leverera narkotikan till Mauritz Anderssons väntande segelbåt bordades av ett brittiskt örlogsfartyg (Iron Duke) före det att narkotikan lastas ombord på segelbåten. Faran för brottets fullbordan var därmed enligt tingsrätten utesluten endast p.g.a. tillfälliga omständigheter.

Enligt Andreas Niklasson har tingsrätten gjort en felaktig bedömning när man kommit fram till att han agerat som koordinator enl en gemensam brottsplan tillsammans med Jonas Falk och Mauritz Andersson.

Vidare anser Andreas Niklasson att tingsrätten gjort en felaktig bedömning när man kommit fram till att det kokain som togs i beslag av Iron Duke var avsedd att lastas ombord på Mauritz Anderssons båt.

Sambandsfrågan mellan det brittiska örlogsfartygets tillslag och Mauritz Anderssons seglats är således vital för prövningen i sak.

Redan i tingsrätten var det en viktig del i Andreas Niklassons försvar att han bestred att det fanns ett sådant samband mellan den beslagtagna narkotikan och Mauritz Andersson. Andreas Niklasson hävdade bl a att åklagaren borde redovisa information från en GPS-sändare som satt fäst på Mauritz Anderssons båt för att det därigenom skulle framkomma att Mauritz Andersson rent geografiskt omöjligt kunde ha haft för avsikt att möta den motorbåt som bordades av Iron Duke. Vidare ville Andreas Niklasson hålla förhör med sambandsmannen mellan svensk polis och DEA för att visa att den information som lämnats under hand från DEA som hade tillgång till GPS-informationen skulle ge vid handen att Mauritz Andersson inte vid något tillfälle varit på väg att möta den båt som stoppats av Iron Duke.

Andreas Niklasson ville också att Anthony Knowles skulle förhöras eftersom det framgår av förundersökningen att Anthony Knowles var ombord på Mauritz Anderssons segelbåt vid den seglats som åklagarna påstår varit ett försök att hämta upp det beslagtagna kokainet.

Redan under förhandlingen i tingsrätten lyckades undertecknad också genom efterforskningar på den amerikanska domstolsdatabasen Pacer hitta information om att två bröder vid namn Baez hade utlämnats från Colombia till USA och där satt häktade för som det kunde misstänkas vara innehavare av det aktuella kokainet. Andreas Niklasson hävdade således redan i tingsrätten att det fanns en risk för att personer i USA kunde komma att dömas för samma parti som åklagarna i aktuellt mål påstod var på väg till Hönö.

I tingsrätten hördes kaptenen ombord på det fartyg som bordades av Iron Duke, Dean Bush, samt hördes även ytterligare en person, Edgar Aun, som inte var ombord på båten men som hade information att lämna om den aktuella kokaintransporten. Några förhör med bröderna Baez genomfördes inte i tingsrätten. Inte heller ansåg tingsrätten att det fanns skäl att låta detta förhållande på något sätt påverka bevisvärderingen. Om ovan nämnts avvisade tingsrätten i stället den av försvaret erbjudna bevisningen med den svenske polis som hade haft kunskap om var Mauritz Anderssons båt befunnit sig vid skilda tillfällen samt meddelade tingsrätten överhuvudtaget inget beslut såvitt avsåg det av försvaret erbjudna vittnet Anthony Knowles.

Under förhandlingen i hovrätten har ytterligare omständigheter i sak presenterats av Andreas Niklasson. De två colombianska medborgare som ovan nämnts, bröderna Baez, har enligt vad som framgick av den amerikanska domstolsdatabasen erkänt sig skyldiga som innehavare av de 713 kg kokain som beslagtogs den 16 juli 2009 av det brittiska örlogsfartyget Iron Duke. Även har det av databasen framkommit att ytterligare en person är häktad i USA för inblandning i den aktuella lasten, nämligen José Lopesierra. Andreas Niklasson har därför begärt att dessa personer skall förhöras för att utreda om det finns något sådant samband som tingsrätten funnit. Även åklagarna har ansett att det finns skäl för sådana förhör.

Bröderna Baez och Lopesierra har nu förhörts av svenska myndigheter i USA. Dessa förhör har emellertid ännu inte presenterats i skriftlig form utan har försvaret endast fått läsa ett utkast till förhörsutskrift på engelska avseende ett av de genomförda förhören. Enligt åklagarna kommer förhören inte att presenteras för försvaret i skrift förrän dess att de godkänts av förhörspersonerna i USA vilket ännu inte skett. Vad gäller den s.k. sambandsfrågan har Andreas Niklasson m fl även påkallat förhör med den amerikanske DEA-agenten Timothy Moran. Vad som framgår av utredningen har Timothy Moran lämnat uppgifter till svenska myndigheter om var Mauritz Anderssons segelbåt befann sig vid skilda tillfällen. Dessutom görs det gällande av försvaret att Timothy Moran besitter kunskaper som innebär att man redan vid tidpunkten för beslaget av kokainet kände till att det inte fanns något samband mellan Mauritz Anderssons segelbåt och den beslagtagna narkotikan.

Under förhandlingen i hovrätten har undertecknat också i den amerikanska domstolsdatabasen funnit att det finns en person vid namn Anthony Knowles som sitter frihetsberövad i Florida misstänkt för kokainsmuggling. Enligt Andreas Niklassons uppfattning är detta sannolikt den Anthony Knowles som han åberopat vittnesförhör med varför Andreas Niklasson begärt att förundersökningen skall kompletteras med förhör med Anthony Knowles. Även åklagarna anser att Anthony Knowles bör höras.

Andreas Niklasson har också åberopat förhör med ytterligare en person som sitter frihetsberövad i USA som var ombord på den motorbåt som stoppades av Iron Duke. Personen i fråga heter Beccera och var enligt uppgift ansvarig (load guard) för kokainlasten i förhållande till kokainlastens ägare, bröderna Baez. Med tanke på hans ställning samt vad som i övrigt framkommit vid förhör med båtkaptenen Bush och Edgar Aun så torde denne Beccera ha uppgifter att lämna om vart de var på väg med de 713 kilona kokain.

Slutligen har också Andreas Niklasson begärt att förundersökningen skall kompletteras med förhör med de två franska tjänstemän, Le Blonde och Menard, som båda enligt Andreas Niklasson har uppgifter att lämna ang övervakningen av Mauritz Anderssons segelbåt till styrkande av att han aldrig varit på väg att möta upp den stoppade motorbåten samt att Mauritz Anderssons båt i realiteten varit övervakad av en amerikansk fregatt som varit beredd att ingripa mot Mauritz Andersson för det fall han skulle lasta ombord någon narkotika.

I det plea agreement som undertecknats av bröderna Baez framgår även att det förekommit telefonavlyssning före och efter beslaget av de 713 kg kokain. Andreas Niklasson har därför begärt att få ta del av denna telefonavlyssning. Även åklagarna har sagt sig vara intresserade av telefonavlyssningen och har också översänts viss telefonavlyssning till Sverige som försvaret fått läsa igenom men inte erhållit kopior av. Enligt vad som framkommit är det emellertid oklart om den översända telefonavlyssningen är från rätt utredning.

Som ovan framgår är den s.k. sambandsfrågan vital för hovrättens prövning. Vidare framgår att en rad förundersökningsåtgärder som är av avgörande betydelse för denna fråga ännu inte är redovisade. Enligt Andreas Niklassons uppfattning föreligger det därför hinder att inleda behandlingen av åp 4 före det att samtliga dessa förundersökningsåtgärder slutförts och redovisats till försvaret.

Det är inte heller betydelselöst att hovrätten funnit att det förekommit rättegångsfel i tingsrätten. Dessa rättegångsfel hänför sig dessutom särskilt till utredningen i sambandsfrågan.

UTREDNINGSLÄGET BETRÄFFANDE DE UTESTÅENDE FÖRUNDERSÖKNINGSÅTGÄRDerna

Som ovan nämnts hölls ett planeringssammanträde i Svea hovrätt den 17 december. Vid detta sammanträde gick hovrätten igenom utredningsläget beträffande den kompletterande utredningen. Detta utredningsläge kan sammanfattas enl följande.

DEA-agenten Timothy Morran är ännu inte förhörd. Åklagarna har inte haft någon kontakt med Timothy Morran och vet inte när ett polisförhör med honom kan genomföras. Som försvarare för Andreas Niklasson har jag motsatt mig att Timothy Morran skulle höras i hovrätten utan att man först genomfört ett polisförhör med denne.

Vad gäller Anthony Knowles så vet åklagarna ännu inte om det är samme person som var ombord på Mauritz Anderssons segelbåt i juli 2009. Enligt åklagarna skall Anthony Knowles när han förhörs delges misstanke och när ett sådant förhör kan genomföras är i dagsläget inte känt.

Vad gäller load garden Beccera så har åklagarna under hand fått besked om att han inte är samarbetsvillig d v s han vill inte ställa upp på förhör. En förnyad förfrågan har emellertid framställts till den amerikanske åklagaren som ännu inte återkommit med besked. Det går således inte i dagsläget att säga när och om förhör med Beccera kan genomföras.

När det gäller de två franska tjänstemännen Le Blonde och Menard så gäller följande:

Menard arbetar f n på den franska beskickningen i Warszawa vilket innebär att det krävs internationell rättshjälp för att få genomföra ett förhör med Menarde på den franska ambassaden i Warszawa. Någon sådan rättshjälpsansökan har inte ingivits varför det framstår oklart om ett sådant förhör kan genomföras. När det gäller Le Blonde så kommer ett polisförhör att genomföras i januari, sannolikt den 7 januari.

Vad gäller bröderna Baez och Lopesierra så är dessa förhör genomförda men ännu inte redovisade för försvaret. Vad som återstår är att de sammanfattade förhören skall översättas till spanska och engelska och därefter skickas till USA för godkännande av resp förhörsperson och i förekommande fall även närvarande

advokater. Enligt redovisningen den 17 december var förhören ännu inte helt färdigutskrivna och inte översatta varför det i dagsläget inte är klart när förhören kan redovisas för försvaret.

Vad gäller de avlyssnade telefonsamtalen från USA så är det oklart när dessa kan komma att redovisas för försvaret men åtminstone några av förhören har åklagarna tillgång till eftersom förhörspersonerna i USA har förhörts emot dem.

Avslutningsvis redovisades av åklagarna vid sammanträdet i hovrätten att de genomförda förhören i USA har föranlett åklagaren att besluta om att ytterligare ett förhör skall genomföras med en person vars namn är okänt för försvaret. Denne person skall möjligen ha uppgifter att lämna av betydelse i målet eftersom åklagarna inte vill berätta vem eller var denne person befinner sig så vet vi i dagsläget inte annat än att åklagarna har för avsikt att så snart som möjligt genomföra detta förhör. Uppenbart är dock att det krävs en internationell rättshjälpsansökan för att förhöret skall kunna genomföras och enligt vad som redovisades vid mötet så har någon sådan internationell rättshjälpsframställning ännu inte gjorts.

DET PROCESSUELLA LÄGET I HOVRÄTTEN

Det processuella läget i hovrätten kan således sammanfattas enligt följande:

Förundersökningsvis nio stycken förhör, tre stycken av dessa förhör är genomförda, Ett är inplanerat att genomföras i januari. Återstående fem förhör är det oklart när de kan genomföras.

Såvitt kan bedömas kommer samtliga dessa personer att behöva förhöras i den pågående rättegången. Till detta kommer att det kan framkomma uppgifter vid förhören som gör att ytterligare förhör måste genomföras. Ingen av de aktuella förhörspersonerna befinner sig i Sverige vilket ytterligare komplicerar bilden. Att samtliga förhör eller ens merparten av förhören är genomförda och redovisade i en kompletterande förundersökning till den tidpunkt då hovrätten planerat att återupptaga förhandlingen den 8 januari kan redan idag sägas vara uteslutet.

Som framgår av vad som anförts har försvaret vid två tillfällen gjort gällande att det föreligger hinder för att inleda huvudförhandlingen innan förundersökningen slutförts. Denna inställning grundar sig naturligtvis på att försvaret måste ha kunskap om utredningsläget redan innan förhandlingen inleds. Ur försvarets perspektiv är det dessutom så att även åklagarsidan borde ha samma uppfattning med utgångspunkt i att åklagarna i sin ställning av tjänstemän har ett ansvar för att inte framställa påståenden i en domstol som man inte är övertygad om att man kan leda i bevisning. Detta framstår väl som särskilt viktigt när det i målet framkommit att det finns utomordentligt starka skäl som talar för att ägarna till de 713 kilona kokain som togs i beslag inte har försökt att överlåta detta kokain till de i målet åtalade personerna.

Utgångspunkten att allt material skall ligga på försvarets bord innan huvudförhandlingen inleds görs det dessutom särskilt starkt gällande i ett mål där

hovrätten har konstaterat att det förevarit grovt rättegångsfel i tingsrätten som dessutom riskerar att ha påverkat målets utgång i tingsrätten.

Mot denna bakgrund görs således gällande att det föreligger skäl att ändra hovrättens fattade beslut och därvid meddela att det föreligger hinder att inleda huvudförhandlingen till dess att de utestående förundersökningsåtgärderna utförts.

En annan omständighet av betydelse är att försvaret redan i tingsrätten gjort åklagarna uppmärksamma på att det pågår en utredning i USA som med största sannolikhet har betydelse för utredningen i Sverige och att åklagarna trots detta först nu lyckats få till stånd förhör med de tre huvudpersonerna i det amerikanska målet. Med hänsyn till den utredningsbörda som åvilar åklagaren är det för försvaret uppenbart att åklagarna omedelbart borde ha vidtagit åtgärder för att försöka få till stånd förhör med de personer som var frihetsberövade i USA och i övrigt inhämta information från den amerikanska utredningen. Som ett underlag för att visa hur viktiga uppgifterna i USA är för försvaret så bilägges ett mejl från Enrique Baez försvarare, Geoffrey G Brown. Mejl utgör ett svar på ett mejl från en av Jonas Falks offentliga försvarare, Tobias Enochsson, vilket mejl även det bifogas för fullständighetens skull.

RÄTTSLIG REGLERING

Förevarande situation är, såvitt känt, inte prövad av överrätt. I europarättslig praxis finns dock i viss mån uttalanden som anknyter till frågan.

Principen om parternas likställdhet i processen är grundläggande för rätten till en rättvis rättegång. För att denna princip skall anses uppfylld måste den som misstänks veta i detalj vad han anklagas för. Europadomstolen har i det sammanhanget klargjort att denna rätt till information har ett högre värde än i övrigt välgrundade effektivitets- och ekonomiska hänsyn. I Europadomstolens avgörande *Mattocia mot Italien*, 25 juli 2000 ansågs detta krav inte uppfyllt, då åklagaren vid flera tillfällen ändrade gärningsbeskrivningen i fråga om tid och plats för brottet, vilket försvårade den tilltalades försvar till en sådan grad att processen inte kunde anses rättvis.¹

Rättegångsbalken reglerar inte heller nu uppkommen situation. I 23:18 1 st. RB framgår dock får åtal inte beslutas förrän den misstänkte underrättats om brottsmisstanken, fått tillfälle att ta del av förundersökningsmaterialet och fått skäligt rådrum för att ange vad han anser nödvändigt. Det finns således i vissa situationer ett förbud mot åtal, med den naturliga följden att det förligger hinder mot att påbörja huvudförhandlingen. Endast i undantagsfall finns skäl att besluta åtal innan undersökningsledaren tagit ställning till en av den misstänkte eller hans försvarare framställd begäran om komplettering av förundersökningen. Det finns situationer i vilka en åklagare på grund av risken för omedelbar preskription torde ha rätt att väcka åtal utan hinder av föreskrifterna i första stycket.²

¹ 2006-14 Artikel 6 ur åklagarperspektiv.

² Zeteo. En kommentar på internet.

Även om ovan reglering inte kan tillämpas på nu aktuell situation torde syftet med regleringen i Rättegångsbalken kunna överföras, nämligen att lagstiftaren sökt att undvika situationen att den enskilde tvingas utstå en rättslig prövning utan att alla omständigheter som prövningen bygger på är utredda.

SKÄL FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

Som skäl för prövningstillstånd görs gällande att det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen att Högsta domstolen i beslut prövar under vilka förutsättningar det kan anses föreligga hinder att inleda huvudförhandling i brottmål.

På senare tid har det framkommit att det finns en rad processuella problem i de mer omfattande brottmålsprocesserna. En återkommande kritik från försvarets sida är att förundersökningen inte avslutas i och med att åtal väcks utan att det löpande inkommer nytt förundersökningsmaterial och att det dessutom pågår förundersökning parallellt med att processen pågår vid domstol. Att under sådana förhållanden bedriva ett bra försvar är oerhört svårt. Processerna riskerar att bli rättsosäkra i och med att det är svårt att både hinna med att ta del och överväga betydelsen och ev åtgärder som föranleds av det nytillkomna materialet. Mot denna bakgrund och då frågan såvitt känt inte tidigare prövats av Högsta domstolen vore det av utomordentligt stor vikt att Högsta domstolen i beslut avgör i vilken omfattning man kan acceptera att förundersökningsåtgärder pågår parallellt med den pågående huvudförhandlingen.

I förevarande fall kan konstateras att omfattningen av de kompletterande förundersökningsåtgärderna är omfattande och dessutom avser en nyckelfråga i målet. Utgången av de kompletterande åtgärderna är också av stor betydelse för vilken bevisning som behöver åberopas av försvaret och hur sakframställningen skall disponeras. Mot bakgrund härav föreligger det enl försvaret starka skäl för Högsta domstolen att i beslut ta ställning till de viktiga principer som målet aktualiserar.

Stockholm den 18 december 2013

Johan Eriksson e.u. Camilla Lind

FULLMAKT

för advokaterna Johan Eriksson, Clea Sangborn, Björn Sandin, Tobias Fälth, Johan Åkermark, Jens Lapidus, Lina Holmgren, Mikael Fredblad, Pehr Amrén, Simon Bergström och biträdande juristerna Robin Söder, Anna Ahlénius och Camilla Lind

eller den de i sitt ställe förordnar

att vid domstolar, exekutionssäten och övriga myndigheter i Sverige och utlandet väcka, utföra och bevaka min/vår talan emot

.....
eller den eller dem saken eljest kan anses röra angående

Överklagande av Svea hovrätts beslut i mål B2856-13

att därest genstämmning ifrågakommer, utföra och bevaka min/vår talan i genstämmningsmålet; *den 21/11-13*

att jämväl utom domstol vid alla de tillfällen, då min/vår rätt i ovannämnda angelägenhet kan vara ifråga, iakttaga och bevaka densamma;

att å mina/våra vägnar träffa skiljeavtal, utse skiljemän och väcka samt utföra min/vår talan inför skiljemännen;

att om laga skäl därtill föreligger, vidtaga åtgärder för motpartens försättning i konkurs samt därvid och i konkursen utföra och bevaka min/vår talan och utöva min/vår rösträtt;

att med undantag enligt nedan, uppbära, mottaga och kvittera alla mig/oss i saken tillkommande medel och handlingar;

samt att antaga eller förkasta förlikning eller ackord, gällande fullmakten såväl i Sverige som i utlandet, och godkännes vad ombudet lagligen gör och låter.

Fullmakten gäller inte för: mottagande av uppsägning, stämning, genstämmning, meddelande om exekutiv åtgärd, betalningsuppsmaning jämlikt konkurslagen eller skrift varigenom skiljedom påkallas.

Stockholm den 19/12 2013

Namn: Andreas Niklasson

Andreas Niklasson

ADVOKAT: JOHAN ERIKSSON CLEA SANGBORN BJÖRN SANDIN TOBIAS FÄLTH JOHAN ÅKERMARK JENS LAPIDUS
LINA HOLMGREN MIKAEL FREDBLAD PEHR AMRÉN SIMON BERGSTRÖM
BITRÄDANDE JURIST: ROBIN SÖDER ANNA AHLÉNIUS CAMILLA LIND

Från: "Jeff@brownanddoherty.com" <Jeff@brownanddoherty.com>
Datum: 17 december 2013 21:12:02 CET
Till: Tobias Enochson <enochson@martinson.se>
Ämne: Re: Swedish lawyer, in regards to interview in Tampa.

Dear Mr. Enochson -

It comes a great surprise to me that anyone on behalf of the Swedish Prosecution Team has a "summary" of an interview with my client. On the day the Swedish Prosecution Team met with my client, I was assured that there would be no taping of my client and that any summary of my client's statement, limited to a page, would first be shown to me, and my client as well, for accuracy and objections. I have not been shown any summary of what my client allegedly said during that interview.

I am also seriously skeptical of what the Swedish Prosecution may claim was said as my client spoke in Spanish which was NOT literally translated into English. There was NO literal translating and no official court sanctioned translator. The questions phrased in English were paraphrased by the FBI Agent who spoke Spanish and then my client's answer was again phrased back into English.

So, besides the questions and answers all being loosely interpreted and paraphrased, it was quite obvious that the Swedish Prosecutors were not quite sure of how to ask questions in English. Many times their questions were a mystery. For instance, at one point they asked my client about intercepted phone transcripts that were in Spanish and translated into Swedish. One of the questions pertained to whether my client was instructing his son how to drive a car. My client has no son. They asked then perhaps it was his brother Diego's son. His son is 8 years old. It was obvious to us that their transcript was not accurate.

Another troubling "translation" came about when they purported to state that a transcript mentioned someone being "scammed." I say troublesome because the Case Agent (who speaks Spanish and knew the contents of the intercepted calls), myself, and my client ALL stated that there was never a mention of "scammed" on any intercepted call. When the Case Agent suggested they play that transcript that they claimed the word "scammed" was used in the intercepted calls, the Swedish Prosecution just moved off the topic and admitted it may be a transcription error. So my point in all this is to say that I have serious grave doubts about what anyone from the Swedish Prosecution Team states was said by my client.

As to your questions, I am very concerned that the Swedish Prosecution Team mentioned ANY names, especially the one you refer to as he is not under arrest and they are concerned that if his name and pending arrest becomes public, he will become a fugitive. They were specifically told not to mention his names or other names. I will have to alert AUSA Joe Ruddy as to this because its a serious breach of our cooperation.

That said, the individual you indicate that is blacked out is an individual from Colombia that is currently in custody in Spain. I am surprised they blacked out his name (and not the others) because he is the only one in custody so there is no risk he will become a fugitive. I can tell you that he was the buyer of the July 16th load and was to receive 50% of the sale of the cocaine in Spain. No one asked about how he was going to sell the cocaine in Spain (whether he was breaking up the load or using his own distribution network in Spain). It was clear though that the load was going to Spain and to him and him alone. There was never the

mention of any "Swede" or Sweden and it was comical to us because we (the US Prosecution, Case Agent, Myself, and the Client) all knew this load had NO CONNECTION TO SWEDEN and this had been repeatedly conveyed to the Swedish Prosecution Team but they just seemed to be oblivious. We joked that perhaps they just wanted a trip to sunny Florida!

Let me just be clear that this July 16, 2009 load involved Colombians and a joint venture with a Colombian living in Spain for the go-fast boat to meet in the Atlantic Ocean and transport the cocaine to Spain for distribution. The split was 50/50 with my client and this Colombian living in Spain (now in custody there). After the cocaine was distributed, the proceeds would be sent back to Colombia either through wire or transport (in other words this load was fronted other than some incidental transportation costs as is the norm).

You ask about the go-fast boat. There was a lengthy discussion of this because it appeared that the Swedish Prosecutors didn't quite understand the significance of this particular go-fast boat. This was a larger than normal go-fast with in-board motors. The relevance was that this type of go-fast is used to transport the load further out into the Atlantic Ocean beyond the islands. My client indicated that he believed the go-fast was to rendezvous with the receiving vessel in the Atlantic Ocean. On this note, my client had no knowledge as to what type of vessel was to receive the cocaine in the Atlantic Ocean or who was comprising the crew.

Your last question did not come up in the interview but Yes, Edgar Aun was present in Cartagena with my client and his brother for New Years 2008/2009 but only Colombians were present. No Swedes or Europeans. Not sure why this is relevant.

I have always failed to understand why the Swedish Prosecution Team believe some connection to Sweden exists when it is obvious none does but I'm more concerned why in the name of Due Process you weren't here? Does Swedish law forbid you from attending what the Swedish Prosecution Team said was a Court Proceeding? Since they brought over a team of four, I hardly think another couple of lawyers would have made any difference.

Anyway, I have no idea whether this information is useful (and frankly I don't have dog in this fight so its irrelevant whether it is helpful or not) but I believe it is only fair that you get to know what occurred in the "Official Proceeding" since there was not an official literal transcription.

Sincerely,

JEFFREY G. BROWN
Attorney At Law

Castille at Carillon
450 Carillon Parkway, Suite 120
St. Petersburg, FL 33716
727.299.0099
727.299.0044 Fax
jeff@brownanddoherty.com
www.brownanddoherty.com

BROWN & DOHERTY

SVEA HOVRÄTT
 Avdelning 01
 Rotel 0106

PROTOKOLL
 2013-04-18 – 2013-04-19
 Föredragning i
 Stockholm

Aktbilaga 84
 Mål nr B 2856-13

RÄTTEN

Hovrättsråden Niklas Wågner, Magnus Ulriksson, referent, och Marianne Lishajko

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Hovrättsfiskalen Martina Sjölund

PARTER (såvitt nu är i fråga)

Klagande och motpart (åklagare)

Kammaråklagarna Karin Bergstrand, Hans-Jörgen Hanström, Chatrine Rudström,
 Catarina Thiel och Mårten Hallsten
 Internationella åklagarkammaren i Stockholm

Klagande och motpart (tilltalad)

1. Häktade Andreas Niklasson, 830221-0078

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Johan Eriksson

Box 12107

102 23 Stockholm

Martina.Sj@dom.se

2. Häktade Jonas Falk, 720911-0613

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Thomas Martinson och jur.kand. Tobias Enochson

Karlaplan 12

115 20 Stockholm

SAKEN

Grovt narkotikabrott m.m.; nu fråga om undanröjande av tingsrättens dom och återförvisning

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Stockholms tingsrätts dom 2013-03-08 i mål nr B 9799-10 och B 20671-10

Saken föredras varvid följande antecknas.

Andreas Niklasson och Jonas Falk har yrkat att hovrätten ska undanröja tingsrättens dom på grund av rättegångsfel och återförvisa målet till tingsrätten för förnyad

Dok.Id 1075154

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 670 10 E-post: svca.avd1@dom.se www.svea.se	08-561 670 19	måndag – fredag 09:00-15:00

handläggning. Jonas Falk har vidare yrkat att hovrätten ska undanröja tingsrättens dom även om det inte begåtts något rättegångsfel.

Åklagarna har motsatt sig att tingsrättens dom undanröjs.

Hovrätten fattar följande

BESLUT (att meddelas 2013-04-26)

Hovrätten avslår Andreas Niklassons och Jonas Falks yrkanden om att tingsrättens dom ska undanröjas och målet visas åter till tingsrätten.

SKÅL

Något om den rättsliga regleringen rörande rättegångsfel och undanröjande

Ett rättegångsfel kan karaktäriseras som ett fel av domstolen som innebär ett åsidosättande eller en felaktig tillämpning av en processuell regel, däribland regler om skyldighet för rätten att sörja för att målet blir tillfredsställande utrett (se Welamson, Rättegång VI, fjärde uppl., s. 115 f.).

Om det vid tingsrätten har förekommit sådana rättegångsfel som i detta fall görs gällande (se nedan) får hovrätten undanröja tingsrättens dom endast om felet kan antas ha inverkat på målets utgång och inte utan väsentlig olägenhet kan avhjälpas i hovrätten (se 51 kap. 28 § rättegångsbalken). Bestämmelsen är alltså konstruerad som ett förbud mot undanröjande om inte de nyss berörda förutsättningarna är uppfyllda.

Hovrätten har vidare en möjlighet att undanröja en tingsrättsdom av annan anledning än rättegångsfel. Denna möjlighet följer av hovrättens skyldighet att se till att mål blir tillfredsställande utredda. För att detta ska bli aktuellt förutsätts att det i hovrätten aktualiseras spörsmål som tingsrätten inte har tagit ställning till.

Hovrätten har mot denna bakgrund att pröva om det är utrett att ett rättegångsfel har förekommit, om felet kan antas ha inverkat på målets utgång och det inte utan väsentlig olägenhet kan avhjälpas i hovrätten. Först om dessa förutsättningar är uppfyllda får hovrätten undanröja tingsrättens dom enligt den nyssnämnda paragrafen. Därutöver har hovrätten att pröva om domen på någon annan grund bör undanröjas.

Har det förekommit något rättegångsfel vid tingsrätten som bör föranleda att tingsrättens dom undanröjs?

Var det fel av tingsrätten att avvisa förhöret med den polis som agerat kontaktperson mellan DEA och svensk polis?

Andreas Niklasson återopade vid tingsrätten vittnesförhör med den polis som agerat kontaktperson, eller sambandsman, mellan svensk polis och amerikanska Drug Enforcement Administration (DEA), till styrkande av att det saknas samband mellan ingripandet mot Dean Bush m.fl. och den medtilltalade Mauritz Andersson.

Åklagarna yrkade att tingsrätten skulle avvisa förhöret eftersom detta omöjligen skulle kunna visa att ett sådant samband saknas.

Tingsrätten avvisade förhöret med hänvisning till att förhöret uppenbart skulle bli utan verkan utifrån det bevisstema som hade angetts.

Åklagarna har i hovrätten tillbakavisat att det har funnits någon särskilt utpekad kontaktperson, men angett att det var Charlotta Andersson och Göran Wall på Rikskriminalpolisen som hade kontakt med DEA. Åklagarna har vidare angett att Göran Wall redan har hörts.

Andreas Niklasson har i hovrätten preciserat att hans begäran vid tingsrätten avsåg ett vittnesförhör med Charlotta Andersson.

Rätten får avvisa bevisning om beviset uppenbart skulle bli utan verkan (se 35 kap. 7 § tredje punkten rättegångsbalken). Det är i allmänhet mycket svårt att i förväg uttala sig

om resultatet av viss bevisning och praktiskt sett torde nog – för ett avvsningsbeslut – krävas att man säkert kan konstatera att beviset helt kan fränkännas värde (se Fitger m.fl., Rättegångsbalken [okt. 2012, Zeteo] kommentaren till 35 kap. 7 §).

Enligt hovrätten fanns det inte förutsättningar att utifrån det angivna beviset konstatera att beviset uppenbart skulle bli utan verkan. Genom att på den grunden avvisa förhöret begick tingsrätten ett rättegångsfel. Det saknar betydelse att Göran Wall hördes vid tingsrätten.

Var det fel av tingsrätten att inte pröva yrkandet om att höra vittnet Anthony Knowles?

Andreas Niklasson åberopade vid tingsrätten vittnesförhör med Anthony Knowles, som är medborgare i Bahamas.

Enligt åklagarna försökte man genom rättslig hjälp få till stånd ett förhör med Anthony Knowles, men utan att lyckas eftersom denne inte kunde påträffas. Enligt åklagarna stod det för alla parter klart att det inte gick att höra Anthony Knowles och att detsamma gällde flera av de vittnen som åklagarna åberopade vid tingsrätten.

Tingsrätten fattade inget beslut i frågan om att höra Anthony Knowles.

Rätten är skyldig att pröva samtliga i ett mål framställda yrkanden. Att inte pröva ett visst yrkande är ett exempel på rättegångsfel (se Fitger m.fl., a.a., kommentaren till 50 kap. 28 §).

Tingsrätten tog inte ställning till Andreas Niklassons begäran om att hålla vittnesförhör med Anthony Knowles. Denna underlåtenhet utgör ett rättegångsfel.

Var det fel av tingsrätten att inte ange om rätten beaktat Europakonventionens krav?

Andreas Niklasson har hävdad att tingsrätten begått ett rättegångsfel bestående i att tingsrätten i domen inte uttryckligen angett att domstolen beaktat artiklarna 5 och 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). De nämnda artiklarna rör dels rätt till personlig frihet, dels rätt till domstolsprövning och rättssäker process.

Europakonventionen gäller som lag i Sverige. Det förhållandet att tingsrätten i domen inte uttryckligen angett att rätten har beaktat konventionens krav utgör i sig inte ett rättegångsfel.

Var det fel av tingsrätten att inte fortsätta huvudförhandlingen?

Jonas Falk begärde efter att huvudförhandlingen hade avslutats vid tingsrätten, men innan domen meddelats, att förhandlingen skulle fortsätta. Som skäl för sin begäran anförde han i huvudsak att åklagarna först under slutanförandet i rättegången presenterade utredningsmaterial som försvaret tidigare efterfrågat men inte fått del av och som enligt försvaret, efter ett närmare studium, hade betydelse i målet.

Åklagarna motsatte sig Jonas Falks begäran.

Tingsrätten avslog dagen innan rätten meddelade dom i målet Jonas Falks begäran med hänvisning till att det som kommit fram inte innebar att det var nödvändigt att komplettera utredningen.

Rätten får hålla fortsatt huvudförhandling om rätten sedan huvudförhandlingen avslutats finner det nödvändigt att komplettera utredningen innan målet avgörs (se 46 kap. 17 § rättegångsbalken).

Den nyssnämnda bestämmelsen reglerar enligt sin lydelse endast de fall där det är rätten som finner behov av att komplettera utredningen. Bestämmelsen reglerar inte situationen när en part vill åberopa ny utredning efter förhandlingens slut men innan

domen meddelats. Bestämmelsen är dock tillämplig även i det fall när rätten, till följd av vad en part har anfört, finner det nödvändigt att komplettera utredningen. Den tar främst sikte på situationer där rätten under överläggning till dom eller när domen skrivs upptäcker att det finns oklarheter eller ofullständigheter i den utredning som lagts fram och att denna behöver kompletteras. (Se prop. 1986/87:89 s. 225 f.)

Rättens bedömning av om det som en part har anfört gör det nödvändigt att komplettera utredningen kan komma att falla ut olika beroende såväl på vad kompletteringen avser som på karaktären av målet (se rättsfallet NJA 2005 s. 864). Högsta domstolen nämnde vidare i rättsfallet att när det i ett brottmål åberopas ny bevisning som bedöms kunna vara betydelsefull för utgången i målet får det anses föreligga förutsättningar för att besluta om fortsatt huvudförhandling.

Att det inte går att få klarhet i frågan om det överhuvudtaget har förekommit ett rättegångsfel vid tingsrätten är inte tillräckligt för att bestämmelsen i 51 kap. 28 § rättegångsbalken ska kunna tillämpas, utan det ska i stället vara utrett att ett fel har förekommit (se Fitger m.fl. a.a., kommentaren till 50 kap. 28 §).

Den komplettering av utredningen som försvaret erbjöd tingsrätten i förevarande fall avsåg telekommunikation. Vilken betydelse detta material – i ljuset av den mycket omfattande utredning som hade lagts fram under rättegången vid tingsrätten – kunde ha för utgången i målet går inte att säga med någon säkerhet.

Det anförda innebär att det inte är utrett att det förekom ett rättegångsfel vid tingsrätten när domstolen avslog Jonas Falks begäran att fortsätta huvudförhandlingen.

Kan felen antas ha inverkat på målets utgång?

Hovrätten har alltså kommit fram till att det vid tingsrätten förekommit rättegångsfel bestående i att dels avvisa förhöret med den person som visade sig vara Charlotta Andersson, dels inte ta ställning till begäran om att hålla vittnesförhör med Anthony Knowles.

En ytterligare förutsättning för att hovrätten ska få undanröja tingsrättens dom är, som tidigare redogjorts för, att rättegångsfelet kan antas ha inverkat på målets utgång. Det i paragrafen angivna beviskravet, "kan antas ha inverkat på målets utgång", är lågt ställt. Den närmare innebörden av det torde vara beroende av vilken typ av fel som har förekommit. Om ett rättegångsfel innebär att en väsentlig rättssäkerhetsgaranti sätts åt sidan synes man kunna presumera att felet haft betydelse för utgången, medan ett fel som typiskt sett är mindre väsentligt torde kräva någon utredning som talar för att felet i det konkreta fallet haft betydelse för utgången (se Welamson, a.a., s. 118 f.).

Vad gäller såväl felet att avvisa förhöret med den person som visade sig vara Charlotta Andersson, som felet att inte ta ställning till begäran om att hålla vittnesförhör med Anthony Knowles, anser hovrätten att respektive fel kan antas ha inverkat på målets utgång.

Kan felen utan väsentlig olägenhet avhjälpas i hovrätten?

Hovrätten har alltså kommit fram till att felen bestående i att dels avvisa förhöret med den person som visade sig vara Charlotta Andersson, dels inte ta ställning till begäran om att hålla vittnesförhör med Anthony Knowles, kan antas ha inverkat på målets utgång.

Den sista förutsättningen för att hovrätten ska få undanröja tingsrättens dom är, som tidigare redogjorts för, att rättegångsfelet inte utan väsentlig olägenhet kan avhjälpas i hovrätten.

Som exempel på rättegångsfel som kan botas i hovrätten kan nämnas fall då tingsrätten vägrat en part att lägga fram bevisning (se NJA II 1943 s. 653). Det finns inget som hindrar att Andreas Niklasson begär att i hovrätten få höra vittnena i fråga. Felen kan med andra ord läkas i hovrätten.

Den återstående frågan är om detta kan ske utan väsentlig olägenhet. I detta hänseende gör sig, som Andreas Niklasson pekat på, rättssäkerhetskrav gällande, närmare bestämt instansordningens princip. Å andra sidan ska hänsyn som rör processeffektiviteten

beaktas, vilket framgår redan av bestämmelsens formulering. Paragrafen är nämligen utformad på så sätt att ett avhjälpande i allmänhet bör ha företräde framför ett undanröjande.

Förhållandena i det enskilda fallet är av stort intresse vid bedömningen av dessa hänsyn. I det här fallet är det fråga om en mycket omfattande rättsprocess med ett flertal tilltalade där huvudförhandlingen vid tingsrätten tog åtta månader. Enligt hovrätten innebär det sistnämnda att övervägande skäl talar för att rättegångsfelen utan väsentlig olägenhet kan avhjälpas här.

Finns det någon annat skäl än rättegångsfel att undanröja tingsrättens dom?

Jonas Falk har yrkat att hovrätten ska undanröja tingsrättens dom även om hovrätten inte kommer fram till att det har förekommit något rättegångsfel vid tingsrätten. Som skäl för det har han anfört bl.a. att målet i hovrätten kommer att tillföras nytt material av sådan omfattning att det förtar honom rätten till en prövning i två instanser.

Av hovrättens allmänna skyldighet att sörja för att målet blir handlagt på ett lämpligt sätt följer att domstolen – även i fall då något rättegångsfel inte föreligger – kan undanröja tingsrättens dom (se NJA II 1943 s. 654).

Konstruktionen av bestämmelsen i 51 kap. 28 § rättegångsbalken, som innebär ett förbud mot undanröjande på grund av de i paragrafen avsedda rättegångsfelen annat än under angivna förutsättningar, medför att undanröjande på annan grund än rättegångsfel endast bör ske med stor restriktivitet (se Welamson, a.a., s. 122, och rättsfallet NJA 1989 s. 646).

Om parterna i hovrätten åberopar ny och omfattande bevisning kan det komma i fråga att undanröja tingsrättens dom, om hovrätten anser att denna bör tas upp vid och prövas av tingsrätten. En förutsättning för det torde dock vara att utredningen inte utan väsentlig olägenhet kan läggas fram i hovrätten (se Fitger m.fl., a.a., kommentaren till 50 kap. 28 §, med däri gjorda hänvisningar).

Av de bevisuppgifter som parterna hittills gett in till hovrätten framgår att de åberopar ny bevisning. Hur omfattande denna kommer att bli är ännu oklart. Det går därför inte att säga att den bevisning som parterna för närvarande åberopar i hovrätten av lämplighetsskäl i stället bör tas upp vid tingsrätten som första instans.

Hovrätten anser på grund av det anförda att det inte finns skäl att undanröja tingsrättens dom och återförvisa målet till tingsrätten.

Hovrättens slutsats

Andreas Niklassons och Jonas Falks yrkanden om att tingsrättens dom ska undanröjas och målet visas åter till tingsrätten avslås.

Sammanfattning

Hovrätten har kommit fram till att yrkandena om att undanröja tingsrättens dom ska avslås. Det har enligt hovrätten förekommit rättegångsfel vid tingsrätten. Dessa har bestått i att tingsrätten dels avvisat ett vittnesförhör utan att förutsättningarna för det varit uppfyllda, dels underlåtit att ta ställning till ett annat vittnesförhör. Felen innebär dock inte att tingsrättens dom bör undanröjas, utan kan i stället avhjälpas i hovrätten.

Beslutet får inte överklagas särskilt.

Martina Sjölund
Protokollet uppvisat/